

Approximately two graduated students for one alumnus of vocational-technical school are present at the modern labor Market, while the demand of specialists with vocational-oriented education is about 70 % of general necessity.

Supply in the labor market is characterized by statistical data of government employment agency. During 2011, according to statistical indexes about 1,8 million of workers, were unemployed, that index in 2010 was approximately the same and for 13, 8 % less than in 2009. We have to indicate, that every second person was working like a worker (50,6%), almost every third (30,7 %) – was working like an office worker, the others were like partly skilled workers and people without a profession. As for demand of labor force, a lot of vacant positions were declared by enterprises, establishments and organizations by the end of 2011. So every fifth of vacant position was on the enterprises of processing industry, eighth - on the enterprises of trade and repair of cars, domestic wares and personal usage or in state administration, every tenth - in establishments of health protection and grant of social help. The considerable exceeding of labour supply over demand was observed in the workers of the simplest professions in agriculture and similar industries, for the skilled workers of rural and forest economies and fishing, office workers related to information.

The next necessary reaction of the country to the problem of educational system mentioned above has to be the improving the level of Ukrainian human capacity by changing of education services system in general and especially in the sphere of occupational education. It is necessary thing to do: clearly define the place of vocational-technical school in the system of forming human resources efficient working Rada on the questions of professional orientation of population at Cabinet of Ministry should play a significant part; carrying the training of specialists on professional standards, formed by departmental organization of employees, more that Ukraine has a few of such positive examples (development of professional standards for auditors, establishments of public food consumption); determination of human recourses amount must be done to qualitatively changed system of government order on staff trainin; formation of competition milien in the system of education in accordance with State purpose program of development of technical education in 2011- 2015.

Literature: 1. Gimelson V. Гимпельсон, В. Е. If our industry needs a skilled potential? History of ten years : preprint WP3/2010/04 [Text] / Gimelson V. –Moscov.: publishing house of National University - High school of economy, 2010.- 72 p.
2. Corn of I.I. Problems of functioning and market of services of higher school development in Ukraine/ Announcer of economic science of Ukraine. - 2011. - №2. - С.72-78 3. Levchenko E. Innovative transformations of higher education as inalienable condition of creating the competitive skilled potential of Ukraine// Forming the market relations of Ukraine. - 2004. - №6 - p.89-93 4. Population of Ukraine. Labour emigration is inUkraine(monograph) / executive editor Libanova E. M. - Kiev.:institute of demography and social researches named after V.Ptukha National Academy of Sciences of Ukraine, 2010. - 233 p. 5. Development of social stageh and economic of Ukraine : consequencesfor people and state : national lecture / executive edit by Geets V. -Kiev.: НБЦ НБУВ, 2009. 687 p.s

Тельнова Г.В.,
к.е.н., доцент ДДМА,
м. Краматорськ, Україна

КЛАСИФІКАЦІЯ КОНЦЕПЦІЙ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ

Дослідження наукових джерел, в яких висвітлюється розвиток концепцій фінансового менеджменту, дозволило виділити наступні: 1. Концепція грошового потоку (Cash Flow Concept). 2. Концепція вартості грошей у часі (Time Value of Money, TVM). 3. Концепція вартості капіталу. 4. Концепція ефективності ринку (Efficient Markets Hypothesis, EMH). 5. Концепція компромісу між ризиком і доходом. 6. Модель оцінки фінансових активів з урахуванням систематичного ризику (Capital Asset Pricing Model, CAPM). 7. Теорія арбітражного ціноутворення (Arbitrage Pricing Theory, APT). 8. Теорія ціноутворення опціонів (Black-Scholes Option Pricing Model, OPM). 9. Теорія преференцій достатків в умовах невизначеності (State-Preference Theory, SPT). 10. Теорія портфеля (Portfolio Theory). 11. Концепція асиметричності інформації. 12. Концепція альтернативних витрат (Opportunity Costs Concept). 13. Концепція агентських угод (Agency theory). 14. Концепція часової необмеженості функціонування підприємств (Going Concern Concept). 15. Теорія структури капіталу. 16. Теорія дивідендів (Dividend Policy). 17. Концепція

пріоритету економічних інтересів власників. 18. Модель фінансового забезпечення стійкого росту підприємства (Sustainable Growth Models). 19. Концепція майнової й правової відособленості суб'єкта господарювання (The Firm and Its Owners Separation Concept)

В роботі пропонується подальший розвиток класифікації концепції фінансового менеджменту у відповідності до двох критеріїв: школи економічної теорії, до якої зазначені концепції належать, та чинників, на яких базуються концепції. У наш час застосовують 4 альтернативних підходи у вивченні поведінки фірм: 1) класичний; 2) неокласичний, або маржиналістський; 3) неоінституційний; 4) біхевіористський.

У класичній економічній теорії окремої теорії фірми не існувало, був лише загальний підхід до мікроекономіки, у рамках якого фігурувала фірма як суб'єкт господарської діяльності. Тому, логічним, на думку автора, є недоцільність застосування класичної економічної теорії в класифікації концепцій фінансового менеджменту. Таким чином, до неокласичної школи доцільно віднести концепцію грошового потоку, концепцію вартості грошей у часі, концепцію вартості капіталу, концепцію компромісу між ризиком і доходом, модель оцінки фінансових активів з урахуванням систематичного ризику, теорію арбітражного ціноутворення, теорію ціноутворення опціонів, теорію преференцій достатків в умовах невизначеності, концепцію часової необмеженості функціонування підприємств, теорію структури капіталу, теорію дивідендів, модель фінансового забезпечення стійкого росту підприємства; до неоінституційної теорії - концепцію ефективності ринку, концепцію асиметричності інформації, концепцію агентських угод, концепцію альтернативних витрат, концепцію майнової й правової відособленості суб'єкта господарювання; до біхевіористської теорії - концепцію пріоритету економічних інтересів власників. Друга ознака класифікації, що, на авторський погляд, є доцільною у застосуванні, є визначальний чинник, на який спрямована концепція. Пропонується виділити 4 групи чинників: концепції, спрямовані на управління капіталом; концепції, спрямовані на управління фінансовими інструментами – цінами, акціями, ризиком та ін.; концепції, визначальним чинником яких є інформаційне забезпечення суб'єктів господарювання; концепції, які характеризують загальнотеоретичні засади функціонування підприємства.

Так, до першої групи варто віднести: концепцію грошового потоку; концепцію вартості грошей у часі; концепцію вартості капіталу; теорію портфеля; теорію структури капіталу; теорію дивідендів. До концепцій, спрямованих на управління фінансовими інструментами, належать: концепція компромісу між ризиком і доходом; модель оцінки фінансових активів з урахуванням систематичного ризику; теорія арбітражного ціноутворення; теорія ціноутворення опціонів; теорія преференцій достатків в умовах невизначеності; концепція альтернативних витрат; модель фінансового забезпечення стійкого росту підприємства. Інформаційне забезпечення суб'єктів господарювання є визначальним у концепціях ефективності ринку, асиметричності інформації, агентських угод. Концепції, які характеризують загальнотеоретичні засади функціонування підприємства – це концепція часової необмеженості функціонування підприємств, концепція пріоритету економічних інтересів власників, концепція майнової й правової відособленості суб'єкта господарювання. Таким чином, можна сформулювати матричну структуру класифікації концепцій фінансового менеджменту (табл. 1).

Запропонована класифікація дозволяє зрозуміти, що ранні неокласичні теорії спрямовані на управління капіталом підприємств, що окреслює рамки, у яких повинні прийматися фінансові рішення на думку їх засновників. Незважаючи на безсумнівну цінність неокласичних теорій, розроблених в них базових механізмів управління залученням коштів, ризиком, цінами, вони в загальному й цілому не занадто сприяють розумінню всієї сукупності факторів, які впливають на управління фінансовими ресурсами. Неоінституційні теорії також не враховують всіх елементів, які визначають процес прийняття рішення щодо управління фінансовими ресурсами, адже інформаційне забезпечення є безумовно важливим, але не єдиним чинником управлінської діяльності. На думку автора, найбільш доцільним є біхевіористський (поведінковий) підхід, але, у відмінності від концепції пріоритету економічних інтересів власників, він повинен брати до уваги також інтереси інших суб'єктів, які приймають участь у господарчій діяльності – керівники підприємств, працівники, кредитори, постачальники, клієнти, та навіть держава. Тільки на основі спільного задоволення потреб цих груп можливе ефективне функціонування організаційної структури.

Матрична класифікація концепцій фінансового менеджменту

Визначальний чинник Школа економічн. теорії	Управління капіталом	Управління фінансовими інструментами	Інформаційне забезпечення суб'єктів господарювання	Загальнотеоретичні засади функціонування підприємства
Неокласична	концепція грошового потоку; концепція вартості грошей у часі; концепція вартості капіталу; теорія портфеля; теорія структури капіталу; теорія дивідендів	концепція компромісу між ризиком і доходом; модель оцінки фінансових активів з урахуванням систематичного ризику; теорія арбітражного ціноутворення; теорія ціноутворення опціонів; теорія преференцій достатків в умовах невизначеності; модель фінансового забезпечення стійкого росту підприємства		концепція часової необмеженості функціонування підприємств
Неоінституційна		концепція альтернативних витрат	концепція ефективності ринку, асиметричності інформації, концепція агентських угод	концепція майнової й правової відособленості суб'єкта господарювання
Біхевіористська				концепція пріоритету економічних інтересів власників

Федорченко В.В.,

здобувач кафедри державного управління та місцевого самоврядування АМУ,
м. Київ, Україна

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА У СФЕРІ ПІДТРИМКИ МАЛОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Державна політика у сфері підтримки малого підприємництва повинна забезпечувати сприятливі умови для створення сукупного попиту і пропозиції на ринку малих форм господарювання. Ці умови носять макроекономічний характер і впливають на сукупний попит і пропозицію. Розглядати питання макроекономічного впливу держави на розвиток малого підприємництва слід в нерозривному зв'язку з загальною економічною політикою держави, оскільки мале підприємництво є складовою частиною економіки. Макроекономічні заходи впливу, спрямовані на розвиток малого підприємництва, співпадатимуть із заходами, спрямованими на досягнення загального економічного зростання.

Сукупний попит визначається планованим рівнем сукупних витрат. У свою чергу, сукупні витрати є загальною сумою витрат в економіці на готові вироби і послуги. Це можуть бути витрати на державні закупівлі або витрати інвесторів на нові проекти в економіці. Чим нижчий рівень цін, тим більшу частину реального обсягу національного виробництва захочуть придбати споживачі, підприємства і держава. І навпаки, чим вищий рівень цін, тим менший обсяг національного виробництва вони захочуть купити. Зворотна залежність між рівнем цін і обсягом національного виробництва пояснюється трьома чинниками: ефектом процентної ставки; ефектом реальних касових залишків; ефектом імпорتنих закупівель.

Прагнення держави купувати товари і послуги складає третій неціновий чинник сукупного попиту. Збільшення державних витрат при даному рівні цін, податкових і процентних ставок сприятиме збільшенню сукупного попиту. Тут мається на увазі не пряме виділення